

[Aksel Larsen.]

Dette er begyndt med kontorchef K. Lomholdt, der har rost de private foretagender og sagt, at de har arbejdet så genialt i de senere år, at i dag er der ingen, der behøver at vente på at få en telefon. Det ærede medlem hr. Ib Thyregod aner åbenbart ikke, hvordan forholdene er. Fordi jeg står som ordfører vedrørende dette forslag, har jeg fået en bunke henvendelser fra mere eller mindre, navnlig mindre, tilfredse telefonabonnenter eller folk, som ønsker at blive det. Jeg kan oplyse, at folk, der melder sig og vil have en telefon i Herlev, får den besked, at det varer to år, før de kan få en telefon. Jeg synes ærlig talt ikke, der er grund til at rose KTAS, fordi selskabet i den grad har været bagud med udviklingen, at det ikke har kunnet forudse, at der ville bosætte sig nogle mennesker i Herlev.

I øvrigt skal jeg lade det ligge, som de ærede ordførere har fremført, og kun sige til den højtærede minister, at det naturligvis er glædeligt, at vi er enige om, at vi bør have enhedstelefonen, men vi er altså ikke enige om tidspunktet. Ganske vist er jeg ikke i alle tilfælde tilhænger af statsdrift, men det betyder jo ikke, at jeg er modstander af socialisme, hvis det er det, ministeren tænker på. Jeg er af den opfattelse, at vi vil komme dertil, hvor de samfundsskabte værdier og produktionsmidler overtages af samfundet, men det behøver jo ikke i alle tilfælde at blive statsdrift. Der kan jo tænkes mange andre former for samfundsdrift end statsdrift.

Det skal vi ikke diskutere her, men lad mig så komme til en art konklusion: jeg er efter denne diskussion blevet klar over, at der er ringe for ikke at sige nul chance for, at vort forslag til folketingsbeslutning bliver vedtaget. Det beklager jeg meget, og jeg kan ikke på nuværende tidspunkt tage forslaget tilbage, og vi vil antagelig ønske, at det kommer til afstemning ved anden behandling. Jeg bemærker dog, at hvis man ikke, når koncessionerne udløber i 1962, vil etablere enhedstelefonen under statsdrift, men have et udvidet udvalg eller en kommission, så bør dette udvalg eller denne kommission udvides i den retning, som den højtærede minister her omtaler, og jeg

lægger særlig vægt på, at personalet bliver repræsenteret såvel som telefonabonnenterne, og måske bør man også lade folketinget blive repræsenteret.

Dernæst vil jeg gøre opmærksom på, at hvis det er ministerens absolutte hensigt, og hvis ministeren har flertal i folketinget for at forlænge koncessionerne foreløbig for 5 år, så rejser sig det spørgsmål: skal de forlænges uforandret, eller skal koncessionerne forandres? Man kan meget vel ændre koncessionernes betingelser, og det er så meget lettere, som det er noget, regeringen kan foreskrive, og den bør naturligvis gøre det i overensstemmelse med folketinget, men den kan så meget lettere gøre det, som den jo har aktiemajoriteten i såvel JTAS og KTAS, så der bliver ingen vanskeligheder på selskabernes generalforsamlinger, og jeg kan ikke tænke mig, at man får synderligt vrøvl med det kommunale telefonselskab på Fyn.

Jeg er af den opfattelse, at hvis man vil gå den vej, som jeg ikke kan godkende, at forlænge koncessionerne for 5 år, så bør man forlænge koncessionerne således, at de bliver mere rimelige, end jeg mener de nuværende koncessioner er; og det gør det naturligvis nødvendigt, at man opsig koncessionerne inden udgangen af februar måned, for at man så i løbet af et år kan forhandle sig til rette om, hvorledes de nye koncessioner skal udformes. Jeg er af den opfattelse, at dette spørgsmål, som hidtil ikke har været inddraget i debatten, og som vanskeligt kunne inddrages i debatten før nu, egner sig særdeles godt til at drøftes i et folketingsudvalg. Jeg er klar over, at et sådant udvalg må arbejde hurtigt, men det skulle også være muligt, da jeg ikke kan se, efter de udtalelser, der er fremsat her, at udvalget får andet at drøfte end spørgsmålet om vilkårene for en eventuel koncessionsforlængelse. Jeg agter derfor, når det er besluttet, at forslaget skal overgå til anden behandling, at stille forslag om nedsettelse af et sådant udvalg.

Ib Thyregod: Når det ærede medlem hr. Aksel Larsen tillader sig at fremsætte så ejendommelige bemærkninger, som han gjorde nu, synes jeg i hvert fald, at han kunne have hørt efter, hvad jeg sagde. Det, jeg nævnte vedrørende spørgsmålet telefon-